

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-06899
Otsuse kuupäev 02.09.2026
Komisjoni koosseis Taavi Hein

Tarbija
Kaupleja PLACET GROUP OÜ (11198910)

Tarbija nõue Eeltoodust tulenevalt palub tarbija:

- esitada täielik ja arusaadav arvestus kogu nõude kohta, sealhulgas põhivõla, intresside, viiviste ja muude tasude kujunemine;
- selgitada kõiki nõudes tehtud muudatusi ning erinevate summade kujunemist;
- hinnata maksehäire avaldamise õiguspärasust olukorras, kus nõue on vaidlustatud;
- eemaldada tarbija andmed maksehäireregistritest kuni vaidluse lõpliku lahendamiseni.

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.
2. Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse (TKS § 60 lg 2).

Asjaolud:

Tarbija avalduse kohaselt on kaupleja poolt esitatud nõuded ja võlasummad olnud ebajärjekindlad ning ajas muutuvad. Tarbijale saadetud kirjadest ei ole võimalik üheselt aru saada, millist summat kaupleja tegelikult nõuab ega kuidas vastavad summad on kujunenud. Vaatamata korduvatele pöördumistele ei ole kaupleja esitanud selget ja läbipaistvat arvestust nõude koosseisu kohta.

Tarbija märgib, et kaupleja on edastanud tema kohta maksehäireandmed nii Creditinfole kui ka Taustale. Selle tulemusena on tarbija nimi avaldatud võlgnike nimekirjas. Tarbija hinnangul on selline tegevus põhjendamatu olukorras, kus poolte vahel esineb jätkuvalt vaidlus nõude suuruse ja arvestuse õigsuse üle.

Lisaks ei ole kaupleja esitanud täielikku selgitust intresside, viiviste ega muude lisatasude kujunemise kohta. Tarbija on korduvalt palunud esitada detailse arvestustabeli, millest nähtuks maksete, intresside, viiviste ja muude kulude kujunemine kalendriaasta lõikes, kuid sellist ülevaadet ei ole esitatud. Seetõttu jääb tarbijale mulje, et nõude arvestus toimub ebajärjekindlalt ja

läbipaistmatult.

Tarbija juhib tähelepanu ka asjaolule, et pärast krediidi täielikku tasumist 26.02.2026 summas 5821 eurot kuvati smsraha.ee iseteeninduses täiendava võlgnevusena üle 800 euro. Pärast tarbija pöördumist vähendati nõutavat summat, kuid selle muudatuse aluseid ega arvutuskäiku ei ole tarbijale selgitatud.

Placet Group OÜ arvestused on olnud vastuolulised ja läbipaistmatud – pärast krediidi tasumist kuvati iseteeninduses esmalt 907-eurone ning hiljem 495-eurone nõue, mille kujunemist ei ole selgitatud. Tarbijale ei ole esitatud samu arvestusi, mis edastati TTJA-le, mistõttu puudub võimalus nõude õigsust kontrollida ning tekib ülemaksmise oht. Samuti ei ole tõendatud 144,50 euro suuruse intressinõude arvutuskäiku. Tarbija leiab, et maksehäire avaldati õigusvastaselt enne nõude põhjendatuse tõendamist, ning palub TTJA-l tuvastada nõude tõendamatus, kohustada kauplejat esitama täielikud arvestused, eemaldada maksehäire registritest ning tagada edaspidi läbipaistev arvestussüsteem.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vastas, et tarbija sõlmis 03.03.2025 Placet Group OÜ-ga krediidikonto lepingu krediidilimiidiga 2 500 eurot ning kasutas sellest 2 200 eurot. 04.03.2025 suurendati krediidilimiit 5 000 euronini ning 27.04.2025 võttis tarbija kasutusse veel 2 800 eurot. Kokku väljastati tarbijale 5 000 eurot.

Tarbija tegi lepingu alusel tagasimakseid kokku 5 835,27 euro ulatuses.

Kaupleja arvestuse kohaselt suunati sellest:

- põhiosa katteks 4 504,41 eurot,
- intresside katteks 1 317,83 eurot,
- viiviste katteks 0,06 eurot,
- sissenõudmiskulude katteks 10 eurot,
- pangalingi teenustasude katteks 2,97 eurot.

Kaupleja väitel jäi lepingu ülesütlemise hetkeks tasumata:

- põhiosa 495,59 eurot,
- intressi 144,50 eurot,
- kokku 640,09 eurot.

Kaupleja selgitab, et tegemist oli krediidikonto ehk korduvkasutatava krediidilimiidiga, **millel puudub fikseeritud tagasimaksegraafik**. Intressi arvestati tegelikult kasutatud krediidisummalt päevapõhiselt pärast intressivaba perioodi lõppu (alates 04.05.2025).

Tarbija kasutas ka maksepuhkusi perioodidel 03.03.2025–03.05.2025 ja 25.02.2026–24.03.2026.

Kaupleja sõnul eksib tarbija, kui lähtub krediidi kogukulu summast (9 093,02 eurot) ja jagab selle viieaastase perioodi peale. Kaupleja hinnangul ei arvesta selline arvutus krediidikonto olemust ega tegelikku intressiarvestust.

Tarbija pöördus korduvalt kaupleja poole, väites, et krediit on täielikult tasutud ning nõudes maksegraafikut. Kaupleja vastas, et krediidikonto puhul fikseeritud maksegraafikut ei ole ning edastas selgitusi intressi arvestamise, maksete ja lepingu jäägi kohta.

Kaupleja ütles lepingu üles 26.05.2026 VÕS § 416 lg 1 alusel, kuna tarbija ei olnud tasunud 10.03.2026, 10.04.2026 ja 10.05.2026 tähtpäevaks nõutud makseid.

Maksehäire avalikustamise kohta märgib kaupleja, et 10.03.2026 seisuga oli tarbijal intressivõlg

99,46 eurot. Kaupleja peab maksehäire avaldamist õiguspäraseks ning teatas maksehäireregistritele, et vaidluse kestel tuleb maksehäiret käsitleda vaidlustatuna.

Kokkuvõttes leiab kaupleja, et lepingu arvestus, intresside arvutamine, võlgnevuse suurus ning maksehäire avalikustamine olid kooskõlas lepingutingimuste ja õigusaktidega ning tarbija vastuväited põhinevad krediidikonto toimimise põhimõtete vääriti mõistmisel.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, olles tutvunud vaidluse aluseks olevate asjaolude, poolte seisukohtade ning menetluses esitatud tõenditega, leiab, et tarbija avaldus tuleb jätta rahuldamata.

Poolte vahel ei ole vaidlust selles, et tarbija sõlmis kauplejaga 03.03.2025 krediidikonto lepingu nr KK4194766 ning 04.03.2025 suurendati krediidilimiiti 5000 euron. Muudetud põhitingimuste kohaselt oli lepingu tähtaeg 03.03.2030, intressimäär 37,61% aastas, krediidi kulukuse aastamäär 45% ning krediidi kogukulu 9093,02 eurot. Põhitingimustes on ühtlasi selgitatud, et krediidi kulukuse aastamäära arvutamisel on lähtutud eeldusest, et krediidilimiit võetakse kasutusele viivitamata ja täies ulatuses.

Kaupleja väljastas tarbijale 03.03.2025 krediiti 2200 eurot ning 27.04.2025 veel 2800 eurot ehk kokku 5000 eurot. Krediidikonto üldtingimuste kohaselt on tegemist korduvkasutatava krediidilimiidiga. Kasutusele võetud krediiti on võimalik tagasi maksta ja limiidi ulatuses uuesti kasutusele võtta. Intressi arvestatakse tegeliku krediidijäägi ja krediidi kasutamise aja järgi ning igakuiselt kuulub tasumisele vähemalt põhitingimustes sätestatud minimaalne osamakse koos kogunenud intresside ja muude tasumisele kuuluvate summadega.

Tarbija seisukoht põhineb eelkõige arvestusel, mille järgi tuleb lepingus märgitud krediidi kogukulust 9093,02 eurot lahutada 5000 euro suurune krediidisumma ning saadud 4093,02 euro suurune summa jagada viie lepinguaasta vahel. Selliselt jõuab tarbija järeldusele, et ühe aasta eest oleks intressikulu ligikaudu 818,60 eurot ning kuna ta oli 2026. aasta veebruari lõpuks tasunud kokku üle 5800 euro, pidi kogu krediidikohustus olema tema hinnangul täidetud. Tarbija on samast arvestuspõhimõttest lähtunud nii kauplejaga peetud kirjavahetuses kui ka komisjonile esitatud avalduses.

Komisjon selle käsitlusega ei nõustu. Lepingus märgitud 9093,02 euro suurune krediidi kogukulu ei ole viieks aastaks ette kindlaks määratud intressisumma, millest tekiks kauplejale igal lepinguaastal võrdne osa. Tegemist on krediidi kogukulu arvutamisel kasutatavatel eeldustel põhineva näitajaga. Ka VÕS § 406 lg 1 kohaselt väljendab krediidi kulukuse määr krediidi kogukulu aastase protsendimäärana eeldusel, et tarbijakrediidileping kehtib kokkulepitud tähtaja jooksul ning pooled täidavad kohustusi kokkulepitud tingimustel ja tähtaegadel. Seetõttu ei saa lepingus näidatud viie aasta arvestuslikku krediidi kogukulu jagada viiega ning käsitada saadud summat konkreetse kalendriaasta eest tasumisele kuuluva intressina.

Seda kinnitab ka poolte sõlmitud lepingu ülesehitus. Tarbija ei sõlminud fikseeritud tagasimaksegraafikuga laenulepingut, mille puhul oleks iga tulevase osamakse põhiosa ja intress lepingu sõlmimise hetkel kindlaks määratud. Krediidikonto puhul sõltub tegelik intressikulu kasutatud krediidisummast, selle vähenemisest ja krediidi kasutamise ajast. Kaupleja selgitas seda tarbijale ka kirjavahetuses ning esitas 13.03.2026 tarbijale tehtud maksete jaotuse põhiosaks,

intressiks ja muudeks tasudeks.

VÕS § 411 lg 1 kohaselt on tarbijal õigus tarbijakrediidilepingust tulenevad kohustused osaliselt või täielikult ennetähtaegselt täita ning sel juhul ei võlgne tarbija krediidi kasutamata jätmise ajale langevat intressi ega muid kulusid. Säte ei tähenda aga, et ennetähtaegse tagasimaksmise korral tuleb juba krediidi tegeliku kasutamise aja eest kogunenud intress ümber arvutada nii, nagu tarbija oleks kasutanud krediiti mõne teistsuguse aastase hinnaga. Samuti ei lõpe intressiarvestus pelgalt põhjusel, et tarbija soovib krediidi ennetähtaegselt tagastada. Intressi edasine arvestamine lõpeb selles ulatuses, milles krediidi põhiosa on tegelikult tagastatud.

Menetluses esitatud makseandmetest nähtub, et tarbija tegi krediidikonto alusel ise makseid kokku 5821,66 eurot. Kaupleja on arvestanud tagasimakseteks kokku 5835,27 eurot, sest lisaks tarbija tehtud maksetele kanti krediidikonto KK4194766 katteks 13,61 euro suurune enammakse tarbija varasemast lõpetatud krediidikontost. Kaupleja arvestuse järgi kasutati kogusummast 4504,41 eurot põhiosa, 1317,83 eurot intressi, 0,06 eurot viivise, 10 eurot sissenõudmiskulude ning 2,97 eurot pangalingi teenustasude katteks. Seetõttu jäi 5000 euro suurusest kasutatud põhiosast tasumata 495,59 eurot.

Selline jaotus vastab ka VÕS § 415 lg-s 2 sätestatud põhimõttele, mille kohaselt arvestatakse ebapiisava makse korral makse esmalt sissenõudmiskulude, seejärel võlgnetava põhisumma, intressi ning lõpuks muude kohustuste katteks. Kaupleja esitatud igakuised makseteatised kinnitavad, et tarbija maksed ei läinud üksnes põhiosa tagasimaksmiseks. Näiteks 01.02.2026 makseteatises oli 10.02.2026 tasumisele kuuluvast 233,89 eurost 100 eurot põhiosa ja 133,89 eurot intress. Pärast 2026. aasta veebruaris tehtud suuremaid makseid kajastas 01.03.2026 makseteatis kasutatud krediidilimiidi jäägina 495,59 eurot.

Seega ei kinnita asjaolu, et tarbija oli 2026. aasta veebruari lõpuks kauplejale maksnud kokku rohkem kui 5000 eurot, et krediidi põhiosa oli täielikult tagastatud. Osa tarbija maksetest oli lepingu kohaselt tasumisele kuuluv intress krediidi tegeliku kasutamise aja eest. Tarbija arvestus jätab selle asjaolu tähelepanuta.

Komisjon ei nõustu ka tarbija väitega, et kaupleja esitatud erinevad summad tõendavad iseenesest arvestuse vastuolulisust. Menetluses esitatud dokumentidest nähtub, et erinevatel aegadel esitatud summad kajastasid erineva sisuga kohustusi. Näiteks 99,46 eurot oli 10.03.2026 tähtpäevaks tasumata jäänud intress, 01.04.2026 makseteatises kajastati lisaks sellele järgmist, 10.04.2026 saabuvat makset, mistõttu oli teatisel kogusumma 215,51 eurot. 01.05.2026 makseteatises oli juba eraldi välja toodud varasem 99,46 euro suurune intressivõlg, 10.04.2026 tähtpäevaga kohustus ning 10.05.2026 saabuv makse, mille tõttu oli selle teatise kogusumma 336,46 eurot. Need summad ei ole võrreldavad 495,59 euro suuruse tasumata põhiosa ega krediidi täielikuks ennetähtaegseks tagastamiseks konkreetsel päeval vajaliku summaga.

Tarbija on viidanud ka sellele, et kaupleja iseteeninduses kuvati talle erinevatel hetkedel muu hulgas üle 800 euro ja 907 euro suuruseid summasid. Üksnes tarbija sellekohasest väitest ei saa siiski järeldada, et kaupleja lõplik arvestus oleks ebaõige, kui menetluses esitatud makseteatised, maksed ja kaupleja detailne arvestus võimaldavad põhiosa ning intressi kujunemist kontrollida.

Kaupleja arvestuse kohaselt oli 26.05.2026 seisuga kogu lepingu jooksul arvestatud intress 1462,33 eurot, millest tarbija oli tasunud 1317,83 eurot. Tasumata intressijääk oli seega 144,50

eurot ning koos 495,59 euro suuruse põhiosa jäägiga oli jääk 640,09 eurot. Kaupleja on selle arvestuse koos maksete, intresside ja nende jaotusega komisjonile esitanud. Menetluses esitatud materjalide põhjal ei ole komisjon tuvastanud arvutusviga, mis kinnitaks tarbija väidet, et tema kohustus oli 26.02.2026 täielikult täidetud.

Komisjon märgib täiendavalt, et tarbijale antud krediidi kulukuse aastamäär oli 45%. VÕS § 406² lg 1 järgi on tarbijakrediidileping tühine, kui krediidi kulukuse määr ületab krediidi andmise ajal Eesti Panga viimati avaldatud viimase kuue kuu keskmist tarbimislaenude krediidi kulukuse määra enam kui kolm korda. 30.11.2024 seisuga oli vastav Eesti Panga näitaja 15,47%, millest kolmekordne määr on 46,41%. Seega ei ületanud lepingus kokkulepitud 45% krediidi kulukuse aastamäär VÕS § 406² lg-s 1 sätestatud piiri.

Mis puudutab tarbija väidet, et kaupleja ei ole talle nõude arvestust esitanud, siis nähtub kirjavahetusest, et kaupleja esialgsed vastused piirdusid tõepoolest suuresti viitega iseteenindusele. Hiljem, eelkõige 13.03.2026 ja 20.03.2026 vastustes, selgitas kaupleja siiski krediidikonto toimimist, intressi arvestamise põhimõtteid ja maksete jaotust ning esitas tarbijale maksete detailse arvestuse. Lisaks on kaupleja esitanud detailse arvestuse käesolevas menetluses. Seetõttu puudub alus kohustada kauplejat komisjoni otsusega esitama tarbijale arvestust, mis on talle menetluse käigus juba teatavaks tehtud.

Maksehäire avaldamise osas nähtub menetlusmaterjalidest, et 10.03.2026 tähtpäevaks jäi tarbijal tasumata 99,46 euro suurune intressikohustus. Kaupleja selgituse kohaselt kujunes see 108,07 euro suurusest veebruari eest arvestatud intressist pärast tarbija varasemast enammaksest 8,61 euro arvestamist selle katteks. Tarbija ei ole pärast 2026. aasta veebruaris tehtud makseid täiendavaid makseid teinud ning menetlusmaterjalid ei kinnita tema väidet, et maksehäire aluseks olnud rahaline kohustus puudus.

Üksnes asjaolu, et tarbija ei nõustu kaupleja arvestusega ja on nõude vaidlustanud, ei muuda olemasolevat rahalist kohustust olematuks ega too automaatselt kaasa kohustust maksehäire kustutada. IKS § 10 lg 1 kohaselt on võlasuhte rikkumisega seotud andmete edastamine krediidivõimelisuse hindamise eesmärgil lubatud tingimusel, et kontrollitud on andmete õigsust ja õiguslikku alust. Seaduses on sätestatud ka juhud, mil selline andmeedastus ei ole lubatud. Kaupleja on lisaks teatanud Creditinfo Eesti AS-ile ja Taust.ee-le, et tarbija on nõude vaidlustanud ja maksehäire tuleb vaidluse ajal märkida staatusega „vaidlustatud“. Menetluses esitatud tõenditest ei tulene alust järeldada, et maksehäire aluseks olnud 99,46 euro suurune kohustus oleks olnud olematu.

Komisjon märgib siiski, et Tarbijavaidluste komisjoni pädevuses on TKS § 40 lg 3 järgi lahendada tarbija ja kaupleja vahelisest lepingust tulenevaid vaidlusi. Tarbija taotlused kontrollida kaupleja tegevust üldise järelevalvemenetluse korras, hinnata isikuandmete töötlemist sõltumatult pooltevahelisest lepingulisest nõudest või rakendada kaupleja suhtes järelevalvemeetmeid ei ole sellised lepingulised nõuded, mida komisjon saaks otsusega rahuldada. Isikuandmete töötlemise üle teeb seaduses sätestatud järelevalvet Andmekaitse Inspeksioon. See ei takista komisjonil hinnata maksehäire aluseks oleva lepingulise võlgnevuse olemasolu, mida komisjon on käesolevas asjas teinud.

Kaupleja on lisaks märkinud, et ütles krediidikonto lepingu 26.05.2026 VÕS § 416 lg 1 alusel üles. VÕS § 416 lg 1 seab tarbijakrediidilepingu makseviivituse tõttu ülesütlemisele täiendavad

eeldused, sealhulgas vähemalt kolme järjestikuse tagasimaksega viivitamise ning vähemalt kahenädalase täiendava tähtaja andmise koos ülesütlemise hoiatusega. Käesoleva vaidluse lahendamiseks ei ole siiski vajalik võtta lõplikku seisukohta selle kohta, kas kaupleja 26.05.2026 ülesütlemine vastas kõigile nimetatud eeldustele. Tarbija avaldus põhineb eelkõige väitel, et tema krediitkohustus oli juba 26.02.2026 täielikult täidetud. Eeltoodud põhjustel ei ole see väide tõendatud ning sõltumata lepingu hilisema ülesütlemise kehtivusest oli tarbijal pärast 26.02.2026 jätkuvalt tasumata krediidi põhiosa ning sellelt arvestatav intress.

Kokkuvõttes ei ole tarbija tõendanud, et ta oleks krediitkontolt kasutusele võetud põhiosa koos krediidi tegeliku kasutamise aja eest kogunenud intressiga täielikult tasunud. Kaupleja esitatud arvestus selgitab nii tarbija tehtud maksete jaotust kui ka tasumata põhiosa ja intressi kujunemist. Tarbija enda arvestus lähtub väärtelt eeldusest, et lepingus näidatud viie aasta arvestuslik krediidi kogukulu tuleb jagada võrdse viie aasta vahel. Sellist arvestuspõhimõtet ei tulene lepingust ega seadusest. Seetõttu puudub alus tuvastada kaupleja nõude põhjendamatus, kohustada kauplejat nõuet ümber arvutama või nõuda maksehäire eemaldamist põhjusel, et selle aluseks olev võlgnevus puudus.

Komisjon kontrollis täiendavalt, kas kaupleja järgis lepingu sõlmimisel ja krediidilimiidi suurendamisel vastutustundliku laenamise põhimõtet. Tõenditest nähtub, et kaupleja ei lähtunud krediidiotsuse tegemisel üksnes tarbija enda esitatud andmetest. Tarbija märkis taotluses töötasuks 2000 eurot ja majapidamiskuludeks kokku 580 eurot. Kaupleja kontrollis tarbija sissetulekuid ja väljaminekuid Coop Panga ja Wise'i konto väljavõtete, Maksu- ja Tolliameti andmete ning muude registripäringute abil. Kuna konto väljavõtetelt ei nähtunud kogu Maksu- ja Tolliametile deklareeritud töötasu laekumist, võttis kaupleja tarbijaga ühendust ning täpsustas puuduva töötasu saamise viisi; tarbija selgitas telefonikõnes, et talle maksti vastav töötasu ametlikult sularahas.

Kaupleja arvestas krediidivõimelisuse hindamisel tarbija keskmiseks regulaarseks kuusissetulekuks 1493,75 eurot, mis oli väiksem tarbija enda taotluses märgitud 2000 eurost. Samuti ei arvestanud kaupleja regulaarse sissetulekuna ühekordset 300 euro suurust laekumist. Konto väljavõtete kontrollimisel tuvastas kaupleja lisaks tarbija avaldatud andmetele IPF Digital AS-i ees 87,06 euro suuruse igakuise finantskohustuse ning korrigeeris tarbija deklareeritud sideteenuste kulu ülespoole. Selle tulemusena arvestati majapidamiskuludeks kokku 627,99 eurot. Kaupleja kontrollis ka tarbija varasemat maksekäitumist ning krediiditoimikust nähtub, et Creditinfo ja Taust.ee päringute järgi tarbijal maksehäired puudusid.

Esialgse 2500 euro suuruse krediidilimiidi puhul arvestas kaupleja maksimaalse kohustusliku kuumaksena 128,35 eurot. Pärast tuvastatud finantskohustuste, majapidamiskulude ja krediitkonto kuumakse mahaarvamist jäi kaupleja arvestuse järgi tarbijale 650,35 eurot kuus ning krediitkohustuste kuumaksete ja sissetuleku suhe (DSTI) oli 14,42%.

Komisjon arvestab eraldi ka asjaolu, et juba 04.03.2025 suurendati krediidilimiiti 5000 euroni. Kuna limiidi suurendamise taotlus esitati üks päev pärast esialgse krediidiotsuse tegemist, kasutas kaupleja muu hulgas eelmisel päeval kogutud andmeid, kuid nähtub, et limiidi suurendamise menetluses tehti ka täiendavaid automatiseeritud päringuid. 5000 euro suuruse limiidi puhul arvestati kohustuslikuks kuumakseks 256,69 eurot. Pärast sissetulekust finantskohustuste, majapidamiskulude ja selle kuumakse mahaarvamist jäi tarbijale kaupleja arvestuse järgi 522,01 eurot kuus ning DSTI oli 23,01%. Tõendites kajastuvad 04.03.2025 taotlus 5000 euro suurusele limiidile, 23,01% DSTI ning samal päeval tehtud krediidiotsus.

Eeltoodut arvestades ei tuvastanud komisjon, et kaupleja oleks tarbija krediitvõimelisuse hindamisel piirdunud tarbija kontrollimata kinnitustega või jätnud arvestamata talle teada olnud olulised asjaolud. Vastupidi, kaupleja kontrollis tarbija sissetulekuid, olemasolevaid kohustusi, majapidamiskulusid ja varasemat maksekäitumist mitmest allikast ning lähtus sissetuleku hindamisel tarbija enda avaldatust madalamast summast. Ka krediitlimiidi suurendamisel tehtud arvestuse järgi jäi tarbijale pärast regulaarsete kulude ja krediitkohustuste teenindamist positiivne vaba jääk. Menetluses esitatud tõendite põhjal ei ole komisjonil seetõttu alust järeldada, et kaupleja rikkus krediitkonto lepingu sõlmimisel või krediitlimiidi suurendamisel vastutustundliku laenamise põhimõtet.

Tarbija avaldus on tervikuna põhjendamatu.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Taavi Hein

/allkirjastatud digitaalselt/